

Gődény Balázs:
Mókus
*Megjegyzés: a szöveg egyetlen
vers, négy tételben.*

Élete

Májlsztón!- szíved, élet, Boltban kell még Búzben zöldnél Otthon körmét Vitaminos kapcsolsz Pizzát, a kupica Kinyitod a kapcsolsz Reklám, népet, Lassan Később párod. Hagyjál.	riogat a vigye el az iszonyat a zakatol a bocicsoki, araszol a kipörög a unalom a ecseteli, gumimacid ide-oda, mirelitet unicomod géped, ide-oda, csilivili beveszitek, legurul a puha-pihe Tesze-tosza	főnök, ördög. munkád, nyúlós pézsé, Nissan téli szilikonos csodahaja csendben bulvár, kaphatsz meg a söröd nincs több bulvár, látvány, ti süketek másik ágyban mókus,	ki- kihagy a Csikorog az hazaviszed. bulizene, koviubi. hazafele, cseregumi. cicababa, mesebeli. szopogatód, politika. vacsira ma, iszogatód. üzeneted, politika. röhögöd a a szemetet. unicum is. kikacag a mi a bajod?
--	--	--	---

Hajnaltájt álmod jó.
Csengettyűs karácsony,
hófehér angyalszárny,
gömbölyű kalácsok,
csörgődob, kisvasút...

Tí-tí, vekkert. Májlsztón!-	ti-ti-ti-ti, Mai napod riogat a	tí-tí, máris főnök,	lecsapod a nem akarod. ki- kihagy a
-----------------------------------	---------------------------------------	---------------------------	---

Álmai

Volt egy, amiben a néma, deszkaszagú
színpad közepére tettek, körülöttem
úr van, fejemben is úr van, hülyegyerek.
Ennyi a szerepem, szépen eldobolni:
tá-tá, ti-ti-ti-ti, tá-tá. Megijedek.

Látom, anyuka is itt van, szemöldöke
villan. Ici-pici mókus, mi a bajod?
Kezdd már!

Még?

Volt egy, amiben a felhőn lovagolok.
Mélyben illatoz az erdő, susognak a
nyárfák levelei, szőkén zuhognak a
fények. Megölel a felhő, zuhanok a
kéjbe, befogad az erdő. Tudom persze
jól, hogy kicsoda a felhő, micsoda az
er

Értem. Ne magyarázzam. Csak mondjam.

Volt egy, amiben a mélyzöld, gyantaszagú
télben, karácsonyi éjben, fénykukacok
úsznak, fenyőágra kúsznak. Mosolyog az
angyal, dobold csak el halkán:

tá-tá, ti-ti-ti-ti,
a hugica
meg a papa,
nézd, ott állnak
az ablakba,
ha jó leszel,
okos leszel,
soha többé
nem mennek el.

Jó. Megpróbálom lassabban.

Csengettyűs karácsony,
hófehér angyalszárny,
gömbölyű kalácsok,
csörgődob, kisvasút,
bodor füstje
szénfekete,
csörög-csattog
a kereke,
ha jó leszel,
okos leszel,
soha többé
nem hagylak el.

Nem megy. Folytassuk máskor.

Új csillag

Mókuskám, angyalom, te gyönyörű gyermek,
későn jött csillagom, életem értelme!
Szőke szép fürtjeim, csengő kacagásom
elhagytam már régen, benned megtalálom.
Mefogom csöpp kezed, nézlek, ahogy alszol,
karácsonyi fények simogatják arcod,
s ha éjjel felriadsz, kinyitod a szemed,
ne félj, az ablakból az angyal rád nevet!
Angyal, érző ember nem tud nem nevetni
arra, ki ilyen szép, és így tud szeretni.
Lesz-e társad, aki megérdemel téged?
Ahogy én szeretlek, úgy rajong majd érted.
Aki támogat majd a művészi pályán,
én dobos fiúcskám, tudom, arra vágynál.
Keresd meg. Találd meg. Ez már a te dolgod.
S legyél majd helyettem... Helyettem is boldog.

Álmai még

Az álmokat megint?

Volt egy, amiben a néma, deszkaszagú
színpad

Még?

Volt egy, amiben a mélyzöld, gyantaszagú
télben

Még?

Nem. Nincs. Ennyi, azt hiszem.

Sajnálom.